

ਯਥੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਜੀ ਯੈਲ ਚੇਯੜਾ ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ, ਮੁਦਈ ਯਥੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਕਰਨਾਲ ਯਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਬਚਾਯ ਖੱਬ-

ਜਵਾਬਦਾਰ

1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਯਥੀਲ ਨੰ. 844.

ਜਨਵਰੀ, 14 1959

ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਯਾ ਫੈਰੀਜ਼ ਯੈਕਟ (1878 ਦਾ XVII)-ਲੋਕਲ ਬਾਡੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਰੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਦਾ ਯਰਬੰਯਨ-ਯੈਕਟ ਦੇ ਉਯਬੰਯ-ਰੀ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਏ-ਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੁਯਾਰਾ ਯੈਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ-ਸਿਵਲ ਯਦਾਲਤ ਦਾ ਯਯਿਕਾਰ-ਖੇਤਰ-ਰੀ ਰੋਕਿਯਾ ਗਿਯਾ ਹੈ-ਯਟੇ ਦੇ ਸਮਰਯਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਯਾਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ-ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਯਾਰਾ ਨਿਰਯਾਰਤ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਫੈਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1878 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਰਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਜਾਂ 7-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਵਰਗੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇੰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਹੈ, ਫੈਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਖਰਡੈਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵਿੱਚ "ਫੈਮਟਾਂ" ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੋਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ 7 ਭਾਸ਼ਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜਨਤਕ ਰਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੀਮਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਰਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਟੋਲ ਲੀਜ 'ਤੇ ਲਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਢਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਖਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਲੀਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਟੇਦਾਰ ਮੈਰਮਨ 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੀਜ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ। ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਨਤਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਉਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਰਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਟੋਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਖਾਲਰ ਹੋਲਡ, ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜੋ ਇੱਕ ਖਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸਮਰਥਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਖਟੇਦਾਰ ਲੀਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਸ਼ਰਫ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੜ-ਮੁੜ, ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ—ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ, ਮੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਧੀਨੀ ਸਰਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1955, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਧੀਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸਰੋਟੀ, ਕਰਨਾਲ, ਦੀ ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਉਲਟ ਗਈ।

ਨਵੰਬਰ, 1954, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ।

ਰੂਧ ਚੰਦ, ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਚੇਖੜਾ, ਜੇ. -ਭਗਵਾਨ ਦਾਮ, ਅਧੀਲਕਰਤਾ, ਨੇ ਸਨੌਲੀ ਤਹਿਸੀਲ ਖਾਣੀਖਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਬੇੜੀ ਦਾ ਟੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਕਰਨਾਲ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, 1 ਅਪਰੈਲ, 1948, ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1950, 29 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ ਹੋਈ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਲ ਰਿਕਾਏ 'ਤੇ ਰੁਧਏ। 12,720 ਹੈ। ਲੀਜ਼-ਮਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਰੁਧਏ ਦੀਆਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਰਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ 530 ਹਰੇਰ. ਲੀਜ਼-ਮਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. ਖਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 7,950 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਕਾਇਆ (4,770 ਰੁਧਏ) ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਖਟੇਦਾਰ ਡਿਫਾਲਟ ਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੇ 1878 ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਫੈਰੀਜ਼ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਕਰਨਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪੁਰਕਿਰਿਆ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਦਾਮ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 16 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਇਹ ਖੋਸਣਾ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਮੈਂਬਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਵ ਨਾਲ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਕਰਨਾਲ ਦੁਆਰਾ ਅਧੀਲ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧੀਲ ਹੈ। ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਾਰੀਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਹਨ (i) ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ (ii) ਇਹ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਰਾਹੀਂ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਖਾਲੀਏ ਦੇ ਬਰਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਰੀਤੀ। ਮਹਾਲਾਂ ਦੀ ਖਰਚਮਾ ਰਰਨ ਲਈ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਨਾਮ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮਹਾਲ, ਜ਼ੈਰਟ ਦੇ ਮਰਬੰਧਤ ਬੋਰਡ, ਰਰਨਾਲ ਦੇ ਉਘਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜ਼ੈਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 4 ਰਾਜਮਰਾਰ ਨੂੰ, ਮਠੋ-ਮਠੋ 'ਤੇ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਰਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਹੜੀਆਂ ਰਿਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮਰਬੰਧਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ, ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ੈਰਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਉਹ ਮਥਿਤ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਰਸਨ 6 ਸੁਖਰਿਨਟਨ ਲਈ ਖਰਦਾਨ ਰਰਦਾ ਹੈ- ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰਚੇਖੜਾ, ਜੇ.ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀਆਂ ਦਾ ਘੋਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

"ਹਰ ਜਨਤਕ ਬੇੜੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਯਾਰਾ 7 ਅਤੇ ਯਾਰਾ 7-ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਿਸਤੀ ਮਥਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰਾਜ ਮਰਾਰ, ਮਠੋ-ਮਠੋ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਖਣੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਰਰ ਮਰਦੀ ਹੈ,

ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਜਿਹੇ ਰਿਸਤੀ 'ਤੇ ਟੋਲ ਲੀਜ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮਥਲਾਈ ਅਜਿਹੀ ਰਿਸਤੀ ਲਈ ਰਿਸਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਟੋਲ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ।"

ਮੈਰਸਨ 7 ਖਰਦਾਨ ਰਰਦਾ ਹੈ: -

"ਰਾਜ ਮਰਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸੇ ਰਮਬੇ ਦੀਆਂ ਮੀਭਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਥਿਤ ਰਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਬੇੜੀ ਦਾ ਖਰਬੰਧਨ ਅਜਿਹੇ ਰਮਬੇ ਦੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਰਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇ;

ਅਤੇ ਇਸਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਬੇੜੀ ਦਾ ਖਰਬੰਧਨ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ।"

ਮੈਰਸਨ 7-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:--"ਰਾਜ ਮਰਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਨੂੰ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਫੈਰੀ ਦੇ ਟੋਲ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ

ਯਥੀਨ ਖੇਤਰ ਦਾ ਯਰਬੰਧਨ ਉਸ ਰੱਸਲਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ- ਉਸ ਰਿਸਤੀ ਦਾ ਯਰਬੰਧਨ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਗੁਣ ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦਤ ਰਿਸਤੀ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ' ਐਸਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਅਤੇ ਯੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਰਸਨ 4 ਅਤੇ 7-ਏ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂ ਦੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਕਰਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਯਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੀ।

ਸੈਰਸਨ 8 ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਰੀ ਟੋਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

"ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਦੇ ਟੋਲ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਯੰਜ ਮਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਖਿਆਦ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਖਿਛਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਿਆਦ ਲਈ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਕਿਆਏਦਾਰ ਰਿਸਤੀ ਦੇ ਯਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਯਥੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਯਥਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਸਤੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਰਿਸਤੀ ਦਾ ਯਰਬੰਧਨ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਯਾਰਾ 7 ਜਾਂ ਯਾਰਾ 7-ਏ ਯਥੀਨ ਮਿਊੰਮੀਯਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਯਬਲਿਕ ਬਾਡੀ, ਫਿਰ ਉਸ ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਯਾਚਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਯਥਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਮੰਸਬਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਆਏ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ , ਠੀਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।"

ਵਿਵਾਦਤ ਰਿਸਤੀ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਥੀਲਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਸਰਤਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ।

ਧਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਡੀਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਬੁਲੀਕਤ-ਨਾਮਾ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਰਸਨ 10 ਰਾਜ ਮਰਦਮ ਨੂੰ ਰਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਬੇੜੀਦੇ ਟੋਲ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੀਜ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਖਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰਾਜ ਮਰਦਮ ਦੀ ਖਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਮਰਦਮ ਹੈ। ਖਟੇਦਾਰ ਰਾਜ ਮਰਦਮ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਮਖ਼ਰਦ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਖੈਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਮਿਸਨਰ ਦੀ ਖਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਰਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਰਦਮ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਰਸਨ 9 ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਖਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"ਉਸਦੀ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਦੇ ਟੋਲ ਦੇ ਖਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਮਾਰੇ ਬਚਾਏ ਖਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਬੇੜੀ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਏ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲ।"

ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਰੇ ਟੋਲ, ਰਿਗਾਏ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਗੇ।

ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਉਰਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਰਿਸਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਰਬੰਧਨ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਟੋਲ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਯਥੀਲਰਤਾ ਨੂੰ ਖੋੜੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੀਜ਼-ਮਨੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸਦੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਵਾਰਨ ਹੋਈ ਰਰਮ, ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਰਾਹੀਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਰਮ ਧੰਜਾਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡਜ਼ ਐਕਟ, 1883 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬੋਰਡ, ਕਰਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰਚਾਨ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਯੈਸਾ ਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬਰਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 58-ਬੀ, ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਮਰਾਟ (1), ਨਗਰਿਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਬੋਰਡ (2), ਅਤੇ ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗਲਤ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਖੁਲਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਦਾ ਖਰਚੇਯਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਜਾਂ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਬਚੀਲ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -ਐਕਟ ਦੇ ਏ. ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਖਰਚੇਯਨ ਇੰਨਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਿੱਚ ਰਿਸਤੀ "ਫੈਸਟਾਂ" ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸੁਪਰਿਨਟੈਂਡੈਂਸ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਦਾ ਖਰਚੇਯਨ ਹੈ ਜੋ ਟਰਾਂਸਫਰ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚਾ ਨਿਰਯੰਤਰਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਲ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸੀਮਤ ਖਰਚੇਯਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਉਬਚੀਲ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਖਿਫਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਖਰਾਬਤ ਰੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਰਿਸਤੀ ਦੇ ਟੋਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਟੇਦਾਰ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ

(1) ਏ.ਆਰ. 1926 ਲੇ. 518

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਲੇ. 109

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਲੇ. 193

ਮੈਰਸਨ 10 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸਰਤਾਂ ਮੁਘਾਵਜਾ ਵਿੱਚ ਖਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਯੋਗ । ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਬੋਰਡ, ਕਰਨਾਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਮਾਮਲਾ ਨਿਖਟਿਆ ਜਾਥਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਰਿਗਟਿਆ ਅਤੇ ਮੁਘਾਵਜਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਨਤਕ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਬੰਧਨ ਤਬਦੀਲ ਰੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਕਿਸਤੀਦੇ ਟੋਲ ਦੇ ਰਿਗਟੇਦਾਰ ਤੋਂ ਬਰਾਇਆ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਰਾਏ ਵਜੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਰਾਏ ਜਨਤਕ ਕਿਸਤੀ ਦੇ ਟੋਲ ਦੀ ਲੀਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇਯਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਰਤਾਂ ਯੂਰੀਆਂ ਹੋਣ'ਤੇ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਰਾਏ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਰੀ ਰੂਧ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਖਹਿਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲੀਜ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਬਰਾਏ ਯੈਸੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਰਾਹੀਂ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮੰਗਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਯੈਸਾ ਖੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਜਾਂ ਖੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਰਕਟ ਬੋਰਡਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਰਿਗਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਮਾਮਲਾ ਅਬਦੁੱਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਮਿੰਟਗੋਮਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਨਿਸਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਮਾਮਲ ਸੰਬੰਧ ਖਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਨਿਕੰਤਰਣ ਨਾਲ ਨਿਕਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਬੋਰਡ ਦੇ ਖਰਬੰਧਨ ਲਈ। ਦੀ ਯਾਰਾ 7-ਏ ਤਹਿਤ ਤਬਦਲਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖਾਰਬੰਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ-ਮੈਰਸਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਂ ਮੀਮਾ 9; ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਰਸਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਲੋ. 193

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬੋਰਡ, ਵਰਨਾਲ ਵਿਚ ਭੀਮ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬੋਰਡ, ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਵਿਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਪੁਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਇਆ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੁਝਾਏ ਦੀ ਰਕਮ. 4,770 (ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ) ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਦੇ ਬਚਾਏ ਵਜੋਂ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸੀ। ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਪੁਰਤੀਵਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਬਾਰੀ ਮਿਲਾਦ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਅਧੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਮੁਕਾਵਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਪਟੇਦਾਰਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਸਥਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਕਾਵਲੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਨਚੁਰਮੁਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਖਟਾਉਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਚੋਖੜਾ, ਜੋ

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

(1) ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1958 ਸਾਰੇ,

ਡਿਮਰਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪੁਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜ਼ਹਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ